

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Admirandvm vindictae divinae theatrvm

Tympe, Matthäus

Monasterii Westphaliae, 1611

Apostasia

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51314](#)

DE POENIS

DE APOSTATIS SEV CASTRO.
rum Ecclesiæ & Christianæ fidei deser-
toribus qui atrociss. pœnas ex-
soluerunt.

I.
Baron. to.
2. annal.
an. Ch. 171

Vix dici
potest quā
tam cladē
apostatæ
quibusque
sæculis in
Christianā
religionē
intulerint.

2.
Miserabi-
lis strages
actristia fu-
nera abne-
gatiūm si-
dem tem-
pore perse-
cutionis
Decij. An.
Chr. 254.
Apostasia à
fide puni-
tus.

Vcianus fertur interijsse à canibus cum
rabiem suam contra veritatem exercuisse
set: Multa aduersus Christianam religionem
impia scribens. Furoris sui & in hac vita iu-
stas pœnas dedit, & in futura æterni ignis cum
Satana hæreditatem cernet, ait Suidas. Liu-
modi certe epitaphio decuit impium apostata-
tam cum impietate sua pariter sepelijisse. Quia
enim idem Suidas asserit ipsum fuisse Antio-
chię concionatorem, ideo complures eum fu-
isse religione Christianum existimant, sed à
fide apostatam in eandem esse furiose graffa-
tum. Certe ex eius scriptis cognoscitur ipsum
res Christianas apprime calluisse.

S. Cyprianus ser. 5. de lapsis: Ecce, ait, eo-
rum qui negauerunt (à pietate prævaricati
fuerunt) quæ supplicia conspicimus? quos eo-
rum tristes exitus flemus? Nec hic esse sine
pœna possunt quamvis necdum dies venerit
pœna. Plectuntur interim quidam quo ca-
teri corrigantur, exempla sunt omnium tor-
menta paucorum. Vnus ex his qui sponte
Capitolium negaturus ascendit postquam
Christum negavit obmutuit. Pœna inde ce-
pit unde cœpit & crimen, vt nec rogare iam
pol-

R.
R.
posset qui verba ad precandam misericordiam non haberet.

Alia in balneis constituta (hoc enim criminis eius & malis deerat, ut & ad balneas statim pergeret quæ lauacri vitalis gratiam perdidisset) illic ab immundo spiritui immunda correpta cecidit, laniavit dentibus linguam, qua fuerat vel pasta impiè, vel loquuta: postquam sceleratus cibus sumptus est in perniciem suam rabies oris armata est: ipsa sui carnifex existit, nec diu superesse postmodum potuit doloribus ventris & viscerum cruciata defecit. Præsente ac teste meipso accipite qui devenerit. Parentes forte fugientes dum trepidi minus sibi consulunt, sub nutricis alimento parvulam filiam reliquerunt; relictam nutrix detulit ad magistratus. illi ei apud idolum, quo populus confluens, quod carnem necdum posset edere per ætatem panem metro mixtum, quod tamen & ipsum de immolatione pereuntium supererat, tradiderunt. Recepit filiam postmodum mater. Sed facinus puella commissum tam loqui & indicare non potuit quam nec intelligere prius potuit nec arcere. ignoratione igitur obreptum est ut sacrificantibus nobis eam secum mater inferret. Sed cum puella mixta cum sanctis, precis nostræ & orationis impatiens, nunc ploratu concuti, nunc mentis æstu cœpit fluctuabunda iactari, & velut tortore cogente, quibus poterat indicijs conscientiam facti insim-

3.

4.

Cyprianus
sacrifica-
uit.

simplicibus adhuc annis rudis anima fatebatur. ubi vero solennibus adimpletis calicem diaconus offerre presentibus coepit, & accipientibus ceteris locus eius aduenit, facie suam paruula instinctu diuinę voluntatis auertere, os labijs obturantibus premere, calice recusare. Perstigit tamen diaconus & reluctanti lice de Sacramento calicis infudit. Tunc sequitur singultus & vomitus, in corpore atq; ore violata (al. violato) Eucharistia permanere non potuit; sanctificatus in Domini sanguine potus de pollutis visceribus erupit. Tanta est potestas Domini, tanta maiestas; secreta tenebrarū sub eius luce detecta sunt; sacerdotem Dei nec occulta crimina sefellerunt. hoc circa infantem quae ad loquendū alienum circa se crimē nondū habuit ætatem. At vero ea quae ætate proiecta & in annis adultioribus constituta sacrificantibus nobis obrepserit, non cibum, sed gladium sibi sumens, &, velut quædam venena lethalia inter fauces & pectus sanguinem admittens, angi, & anima æstuante cocludi postmodum coepit, & pressuram non iam persecutionis sed delicti sui passa, palpitans & tremens concidit. impunitū diu non fuit nec occultum dissimulatum conscientię crimen; quae sefellerat hominem, Deum sensit ultorem. Et cum quædam arcam suam, in qua Domini Sanctum fuit, manibus indignis tentasset aprire, igne inde surgente deterrita est, ne auderet attingere. Et alias qui & ipse maculatus, sacrificio

5.

6.

7.

crificio à Deo celebrato , partem cum cæteris ausus est latenter accipere , Sanctum Domini edere , & contrectare nō potuit , cinerem ferre se apertis manibus inuenit . Documento vnius ostensum est Dominum recedere , cū negatur ; nec immerentibus ad salutem prodesse quod sumitur , quando gratia salutaris in cinerem , sanctitate fugiēte , mutetur . Quām multi quotidie pœnitentiam non agentes , nec delicti sui conscientiam confitentes , immundis spiritibus adimplentur ? Quām multi vīq ; ad insaniam mentis excordes dementiæ furore quatuntur ? Nec necesse est ire per exitus singulorum , cum per orbis multiformes ruinas tām delictorum pœna sit varia , quām delinquentium multitudo numerosa . Vnusquisque cōsideret non quid alius passus sit , sed quid pati & ipse mereatur . Nec euallis se credit , si eum interim pœna distulerit , cum timere plus debeat , quē sibi Dei iudicis censura seruauit , &c . Hucusque S. Cypr .

Marcellinus scribit de Potamone , quod , cū à fide Catholica defecisset , & prædio ob egrediā iam impietatem à Fisco donatus esset , dum ad ipsum prædium inuisendum ire festinat diuinam mox vltionem in via , obitu repentino præuentus , exceperit . Addit de Florentio Episcopo , quod , quia cum Arianis communicasset (licet minime subscriptissimis concilio ipsorum) cum in cōuentu plebis sederet in throno suo , repēte diuina virtute in terram elitus

8.

N.B.

10.

Anno
Chr. 359.

elisus sit ac palpitans foras sub latus, at cum vires iterum resumpsisset, in thronum regres sus eadem quoq; passus sit, & rursus foras ductus, ac tertio deniq; id ipsum obstinatè pertentans, tertio elisus, ora distorquens misericordiam exhalarit.

**Dirum
suppli-
cium.**

11.
**Anno
Chr 362.
li. 10. c. 29.**

Elpidium, ex Christiano factum desertorem, tempore Iuliani apostatae infelicissimum diem extremum clausisse autor est Nicephorus, dum ait, eum bonis omnibus exutum gravusq; ærumnas alias in carcere perpeccatum tunc piter vitam finisse, execrandum & detestandum ab omnibus iudicatum.

12.

Heronem, qui Episcopus creatus casu quodam ad græcam superstitionem defecerat, subita putrida inuasit ægritudo, quæ totum ilius corpus depasta, abominationem: eum omnibus reddidit. Quapropter rebus omnibus desperatis in viam est projectus, nullam profusam quopiam miserationem cōsecutus. Christiani namq; perinde atq; piaculum, omnibus modis eum auersati sunt. Græcia autem hactenus tantum eum, quod se errori & fraudi eorum subiecerat, agnoverunt. Et Heron quidem acerbissimè & miserrimè ita è vita cessit.

13.
**Fœda &
miserabi-
lis mors.**

Alius autem Theotecnus scilicet quidam & ipse à nostra in Græcam religionem prolapsus, carne eius omni putrida carie consumpta, vermium materia factus est, & oculis illorum morsibus amissis, moriens per insani-

am, quæ cum corripuit, sua sibi dentibus consciſſa & deuorata lingua è graibus tormentis ad longè deteriores maioresq; cruciatus migrauit. Sed & alij insuper talia quoq; ausi digna sceleribus suis tulere supplicia. Eiusmodi multa eo tempore diuinum numen exhibuit miracula, commeritas iustasque, ab eis qui impudenter & apertè veram pietatem oppugnarunt, pœnas exigens. Hæc Niceph.

Iulianus apostata in bello contra Persas 14.
gesto diuinitus occisus, communī etiam ca- Anno
ruit sepultura, teste Greg. Naz. in laudibus A- Ch. 363.
thanasi, vbi afferit à terra eum fuisse excusum Sozom
æstuq; vehementi proiectum, totumque lib. 6. c. 2.
illud negotium vi numinis esse confectum tradit. Idem (orat. in Iul.) existimat ipsum ministerio angelorum esse percussum, exstinctum & oppresum. Ferunt, ait Theodor. ipsum li. 3. c. 20.
simulac plagam acceperat manum protinus sanguine impleuisse, illumq; proiecisse in aërem, ac dixisse, vicisti Galileę. Niceph. ait eum exclamasse, Saturare Nazarene. Nota quod Theodoret. ait, Libanium Sophistam lib. 3. c. 18.
Antiochiae à Ludimastro, quo nostram religionem quasi per jocum irridiceret, quæsiuifse, quid rerum gerat fabri filius? Ludimastri opifex Deus, quem tu per risum fabri filium nominas, Iuliano loculum fabricatur. Neque multi dies, ait Theod. cum nuncius allatus est de Iuliani morte.

B Astro-